

έτος μίαν πηγήν, αναπηδῶσαν εἰς ὕψος 200 ποδῶν ὑπὲρ τὴν γῆν καὶ ἐν τεσσαράκοντα καὶ δυσὶν ἡμέραις ἐκπέμπουσιν 150 ἑκατομ. λίτρας νάφθας. Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι, ὅπως κλείσωσι πάλιν τὴν ἀπειλοῦσαν τὰ πάντα νὰ κατακλύσῃ ταύτην πηγήν, ἀπέβησαν εἰς μάτην.

Ἡ ἀνάπτυξις τῶν μεταφορικῶν μέσων δια τὰ προϊόντα ταῦτα εἶνε ἀληθῶς καταπληκτικὴ καὶ ἀπίστευτος. Ἐν ἔτει 1878 ἀνεχώρησεν ἐκ Βακοῦ τὸ πρῶτον μεταφορικὸν ἀτμό-πλοον τῶν ἀδελφῶν Νόβελ, λίαν προσφόρως ἀποκληθὲν „Ζωροάστρης“. Τὴν σήμερον τὸ ἀποδεματικὸν κεφάλαιον τῆς Ἑταιρίας ἠξήθη εἰς 10 ἑκατομμύρ. ρουβλίων, τὰ ἀτμό-πλοα τῆς ἐγένοντο 12 μὲν ἐν τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ, ἑνδεκα δὲ ἐπὶ τοῦ Βόλγα ποταμοῦ· εἰς ταῦτα συγκαταλεχθῆτωσαν καὶ ὀκτὼ σιδηρεῖς λέμβοι, ἐξ ξύλιναι μετὰ σιδηρῶν δεξαμενῶν καὶ 32 ἐπίσης ξύλιναι πρὸς μεταφορὰν τῆς ὑποστάθμης. Ἐκτὸς τοῦ στόλου τούτου ἡ ἐταιρία ἔχει ἐπίσης 1500 σιδηροδρομικὰς ἀμάξας, φερούσας μεγάλα δοχεῖα πετρελαίου πρὸς μεταφορὰν αὐτοῦ εἰς τὰς πόλεις Ζαρυζίν, Ὁρέλην, Μόσχαν, Πετροῦπολιν, Βαρσοβίαν, Κίεβον, Ὀδησσὸν καὶ πόλεις ἄλλας. Πρὸ μικροῦ ἐπίσης ἐπερατώθη καὶ ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἡ μέλλουσα νὰ συνδέσῃ τὴν πόλιν Βακοῦ

πρὸς τὸ Βατοῦμ καὶ τοὺς λιμένας τῆς Μαύρης θαλάσσης, οὕτω δὲ δὲν ἀπέχει πολὺ ἡμῶν καὶ ὁ καιρὸς ἐκεῖνος, καθ' ὃν θὰ ἴδωμεν τὰ μεταφορικὰ τῶν ἀδελφῶν Νόβελ νὰ μᾶς φέρουν τὸ πετρελαῖον εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ Σμύρνην, εἰς Σύρον καὶ Πειραιᾶ καὶ ὅλας τὰς ἄλλας παραλίαις πόλεις τῆς Μεσογείου θαλάσσης.

Ὁφείλει πραγματικῶς νὰ θαυμάσῃ τις τὰ γιγαντώδη τῶν ἀδελφῶν Νόβελ ἔργα. Οἱ τῷ ὄντι μεγαλοφυεῖς οὗτοι σουηδοὶ ἐξωμάλυναν τὴν ὁδὸν τῶν πηγῶν τῆς νάφθας πρὸς τὰς πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης, τὰ δὲ δημιουργήματα αὐτῶν ἀποδεικνύουσι, πῶς τὸ ἐφευρετικὸν τοῦ ἀνθρώπου νυνὶ μακαρὶ καὶ ἡ ἀνάγκη τῶν δραστηριοτήτων του κατορθώνει νὰ ὑπερπηδῇ τὴν τεραστίας ἀποστάσεις καὶ ἄλλα κωλύματα. Ἰσως τὸ ὄνομα Νόβελ εἶνε καλὸς τις οἰωνὸς διὰ τὸ μέλλον, ἴσως οἱ βασιλεῖς οὗτοι τοῦ πετρελαίου εὐχονται νὰ παράσχωσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὸ ἐφθνήτατον φῶς. Ἀν πραγματικῶς κατορθώσωσι τελείως νὰ παραλύσωσι τὸν ἀνταγωνισμὸν τῶν Ἀμερικανῶν καὶ ἀν' ἀνοιχθῶσιν ἡμῖν αἱ πανάρχαιαι πηγαὶ τοῦ καυκασίου φωτός, τότε θὰ πραγματοποιηθῇ διὰ τὰ πολιτισμένα τῆς Εὐρώπης ἔθνη τὸ λόγιον:

„Ἐξ ἀνατολῶν ἔρχεται τὸ φῶς!“

ΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

Καὶ τὴν φορὰν ταύτην ἄς παρῶμεν, φίλη μου, ἀδιόφοροι τὰ περὶ ἡμᾶς θυλούμενα καὶ ὑλακτούμενα. Ὅλοι μετέβαλον γλῶσσαν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἐπίσημοι καὶ ἡμιεπίσημοι διερχόμενοι τῆς δημοσίας καὶ κυβερνητικῆς ἐν Εὐρώπῃ γνώμης, καὶ φαίνονται ἀνθρωπινώτεροι εἰς τὰς ἐκφράσεις των ἀλλ' ἐννοεῖν ἀπερ-

ἀκρότερα τῆς ἀλογίας χαραινόμενα ὁ γερμανικὸς τύπος. Ἡ ἡμερησία τοῦ Βερολίνου, διὰ ν' ἀναφέρω ἐν χαρακτηριστικώτατον παράδειγμα, προτείνει σήμερον πλέον τὸν διαμελισμὸν τῆς Ἑλλάδος, ὑποβάλλει καὶ σχέδιον à la polonaise καὶ ὑποδεικνύει πρόσωπα δυνάμενα ἐν ἀδελφικῇ ἰσομοίρῃ ν' ἀναγορευθῶσι δοῦκες καὶ ἡγεμόνες τῶν διαφόρων ἑλληνικῶν τμημάτων. Οἱ Ἑβραῖοι Συντάκται τοῦ ἐν λόγῳ φυλλαρίου κακῶς ἐξυπηρετοῦσι διὰ τῶν τοιούτων ἐξηγήσεων τὰ ζωτικώτατα συμφέροντα τῶν ἐν Ἀνατολῇ ὁμοφύλων των, οἱ ὅποιοι ἐν περιπτώσει εὐρωπαϊκῆς τῶν τόπων μας κατοχῆς δὲν θὰ διαφύγῃσι καταδιωγμοὺς καὶ παραγκωνισμούς, οἷους δικαίως φαίνεται, ὑφίστανται νῦν ἐν Ρωσίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, ἔπου δυσκόλως σιτίζονται καὶ οἱ ἴδιοι. Τὴν ἀηδίαν, ἣν μοι ἐνέπνευσαν, φιλάττη μου, τὰ ληρήματα ταῦτα δύνασαι νὰ συμμερισθῇς ἀναγινώσκουσα τὰς ἐξῆς σημειώσεις μου.

Εἰς τὸ Μελόδραμα τῶν Παρισίων ἐκίνησαν πρό τινων ἡμερῶν δύο Ἄγγλοι τὴν κοινὴν ἀγανάκτησιν, καθότι διαρκοῦντος τοῦ διαλειμματος ἔπαιζον χαρτιά ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν πύλων των. Καὶ ἀφ' οὗ μάλιστα κατόπιν ἀνεπετάσθη ἡ αὐλαία ἐξηκολούθησαν τὸ χαρτοπαίγιόν των, ἕως οὗ ἔπασσε καὶ τὸ τελευταῖον χαρτίον. Ἐπειδὴ οἱ παράξενοι οὗτοι κύριοι οὐδεμίαν ἔδιδον ἀκρόασιν οὔτε εἰς τὰς παρατηρήσεις τῶν παρακαθημένων, οὔτε εἰς τὴν ἐπέμβασιν τῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' ἐξηκολούθουν νὰ παίζωσιν, ἡγαγὰσθησαν νὰ τοὺς φέρωσιν εἰς τὴν νομαρχίαν. Ὁ ἐπιφορτισμένος ἐνταῦθα τὴν ἐξέλεξιν τοιούτων ὑποθέσεων ὑπάλληλος ἡσυχολεῖτο ἀκριβῶς τότε εἰς ἄλλην τινα ὑπόθεσιν καὶ ἕως οὗ ἀπαλλαγῇ ταύτης οἱ δύο ἐναγόμενοι ἤρχισαν εἰς τὸν παρακείμενον θάλαμον νὰ παίζωσι χαρτιά κινουντες τὴν ὁρμήν καὶ τὴν ἀγανάκτησιν ὅλων τῶν κλητῶν. Πρὸς τὸν ἐν ὑπηρεσίᾳ δημόσιον ὑπάλληλον εἶπεν ὁ εἷς τῶν Ἀγγλῶν, κ. Κόσπερ, ἰδιοκτήτης ἀνθρακωρυ-

χείου ἐν Staffordshire: — Ἀγαπῶ τόσον πολὺ τὰ χαρτιά, ὥστε θὰν ἐπῆγγαίνα μὲ τὴν ἀμάξαν διὰ νὰ στεφανωθῶ, ἔπαιζα εἰς τὸν δρόμον χαρτιά μὲ τὸν παρὰνυμφόν μου, καὶ ἔπειτα ὅτε κατὰ Νοέμβριον ἔπαθα τὸ φοβερὸν δυστύχημα τοῦ νὰ χάσω τὸν πατέρα μου, ἤθελον ἀποθάνει ἐν τῇ λύπῃ μου, ἂν εἰς τὸν δρόμον πρὸς τὸ νεκροταφεῖον δὲν ἔπαιζα χαρτιά ἐντὸς τῆς ἀμάξης. Εἰς ταῦτα ὁ ὑπάλληλος ἀπάντησε· Παρακαλῶ, κύριε, ν' ἀπομακρυνθῇτε· ἡ ὑπόθεσίς σας ἀνήκει εἰς φρενολόγον καὶ ὄχι εἰς δικαστὴν.

Πρωτότυπον ἀληθῶς ἐπεισδιδόν συνέβη κατὰ τὰς τελευταίας ἑορτὰς ἐν Βερολίνῳ μετὰ οὐλοδοποιήσεως καὶ τῶν ὑπηρετιῶν αὐτῆς. Ἐδίδοντο τὰ δῶρα τῆς πρωτοχρονιάς ἡ μᾶλλον τῶν χριστουγέννων, ὡς ὑπάρχει ἔθος παρὰ τοῖς γερμανοῖς. Ἐπὶ τῆς τραπέζης ἔκειντο δύο ζεύγη χειροκτίων, τὸ ἐν διὰ τὴν θαλαμηπόλον καὶ τὸ ἕτερον διὰ τὴν μαγείρισσαν. Ἡ πρώτη, πλήρης ὀργῆς διὰ τὸ εὐτελὲς δῶρον, οὔτε κὰν καταδέχεται νὰ φορέσῃ τὰ χειρόκτια, ἀλλ' ἀμέσως τὰ ρίπτει εἰς τὸ πῦρ τῆς θερμάστρας, ἐν ᾧ ἡ δευτέρα, ἀρκουμένη καὶ εἰς τὰ ὀλίγα, ἠθέλησε τὸ ἴδιον ἐσπέρας νὰ τὰ δοκιμάσῃ. Ἀλλ' ὅποια εἶνε ἡ ἐκπληξίς της, ὅταν ὁ δάκτυλός της αἰσθάνεται εἰς ἐν ἄκρον τοῦ χειροκτίου κατὰ χάρτινον, τὸ ὅποιον μετὰ ἀκριβεστέραν ἔρευναν ἀποκαλύπτεται ἑκατοντάδραχμον χαρτονομίσμα! Ἡ εὐγενὴς ἀληθὺς οἰκοδόσποινα εἶχε δελήσει νὰ δοκιμάσῃ τὸν μαγικὸν τῶν ὑπηρετιῶν της, τὸ δὲ πείραμα εἶχεν ἐπιτύχει καθ' ὅλοκληρίαν, διότι ἡ διαστραμμένη θαλαμηπόλος οὐ μόνον ἠτένιζεν ἤδη μετὰ θλίψεως τὴν πυρὰν, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτὴν ἀκόμη ἐσπέραν ἀπελύθη ἐκ τῆς ὑπηρεσίας.

Ἀφ' οὗ ἐξηγνέθησαν πλέον ὅλα τὰ δυνατὰ μέσα, τὰ ὅποια καθ' ἑκάστην ὅλα τὰ εὐρωπαϊκὰ φύλλα δίδουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των, ἄλλα μὲν διὰ νὰ παχύνουν, ἄλλα διὰ νὰ γίνουν ὥραιοι, ἄλλα διὰ νὰ ἀνακτησούν ἀνεπιστρεπτὴ ἀπωλεσθεῖσαν ὑγίαν, κτλ. ἥδη τὸ γαλλικὸν „Journal de la Santé“ μετὰ πάσης σοβαρότητος συμβουλεύει τοὺς θέλοντας νὰ γίνωσιν ἰσχνοὺς ἀναγνώστας του νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς τοῦτο μέσον τι, ὅπερ καθ' ἑαυτὸ δὲν στερεῖται καὶ τοῦ γελοίου. Πρῶτον καὶ κύριον προσὸν τοῦ ἰσχυροποιητικοῦ τούτου μέσου εἶνε, ὡς λέγει, εὐρύχωρον δωμάτιον. Πρὶν κατακλιθῇ ὁ πάσχων ἐκ πολυσαρκίας ὀφείλει ν' ἀνοῖξῃ τὰς θύρας ὅλων τῶν δωματίων, νὰ σβέσῃ τὰ φῶτα καὶ ταχέως νὰ διασκορπίσῃ εἰς τὰ διάφορα δωμάτια τρεῖς δωδεκάδρας σφαιρῶν (ἡ γαλλικὴ ὅμως συνάδελφος λησιμονεῖ νὰ μᾶς ὀρίσῃ τὸ μέγεθος, τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἔχωσιν αἱ σφαῖραι αὐταί). Πρὶν ἡ λοιπὸν δὲν συλλεχθῶσιν ὅλαι αἱ διασκορπισθεῖσαι σφαῖραι δὲν πρέπει ὁ πάσχων νὰ ὑπάγῃ εἰς τὴν κλίνην. Τὸ πείραμα, ὡς βλέπετε, εἶνε ἀπλοῦν καὶ ὀλιγοδάπανον, μετὰ ἐξάμηνον δὲ τοιαύτην εὐχάριστον ἀσκήσιν πᾶς πρέπει νὰ ᾔνῃ βέβαιος, ὅτι θὰ γίνῃ κατὰ πολλὰ χιλιόγραμμα ἑλαφρότερος!

Περὶ τῆς ἐξαπλώσεως τῆς χολέρας, ἡ ὅποια κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους δὲν φαίνεται διατεθειμένη νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸ ἔδαφος τῆς Εὐρώπης, ἐγράφησαν πλεῖστα ὅσα καὶ ἐξακολουθοῦσι νὰ γράφονται εἰς διάφορα εἰδικὰ ἐπιστημονικὰ περιοδικὰ. Ἐκ τῶν πολλῶν δημοσιευμάτων περισυναγαγόντες τὰ σπουδαιότερα μέρη μεταδίδομεν αὐτὰ ἐνταῦθα τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις ὡς βραχείας παρατηρήσεις περὶ τῆς πορείας τῆς ἐπιδημίας

ταύτης ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου μέχρι τῆς σήμερον. Κατ' ἀρχὰς ἡ νόσος ὑπέστη ὕψουν ἐν Ἰσπανίᾳ καὶ μετεδόθη διὰ θαλάσσης ἀμέσως εἰς τὰ δυτικά παρ-
αλία τῆς Γαλλίας, ἔνθα μετ' ὀλίγον ἤρχισε νὰ ἐξαπλοῦται. Κατὰ τὰς ἐπι-
σήμεους τῶν ἀρχῶν τῆς Νικαίας πληροφορίας ἡ χολέρα ἐν τῇ πύλει ταύτῃ
ἐξηφανίσθη ὁλοτελῶς ἀπὸ τῆς 20. Ὀκτωβρίου. Ἐν ταῖς ἄλλαις χώραις
τῆς βορείου καὶ τῆς νοτίου Ἰταλίας, ἔνθα πολλοὶ ξένοι ἐγκαθίστανται ἕνεκα
τοῦ ἡπίου κλίματος, ἀπὸ τοῦ Νοεμβρίου δὲν ἐδημοσιεύθησαν ἐπίσημοι ἐκ-
θέσεις περὶ τοῦ βαθμοῦ τῆς ὑφέ-
σεως τῆς χολέρας, γνωρίζομεν
δὲ μόνον ὅτι κατὰ τὰς πρώτας
ἐβδομάδας τοῦ Νοεμβρίου ἐν τῇ
πόλει Παλέρμω συνέβαινον καθ'
ἐκάστην 35 χολερικά κρούσματα.

Κατὰ πόσον δύναται τὰ
κράτη τῆς Μεσογείου θαλάσσης
νὰ προφυλαχθῶσιν ἐν τῷ μέλ-
λοντι ἀπὸ νέας ἐκ τῆς Ἀσίας ἐν-
σκήψεως τοῦ λοιμοῦ μᾶς διδά-
σκουσιν αἱ ἐκθέσεις περὶ τῆς νό-
σου ταύτης ἐπὶ τῶν δύο γαλλικῶν
φορηγῶν ἀτμοπλοίων „Chateau
Yquem“ καὶ „Nivé“, τῶν ἐκ
Τογκίνου καταπλευσάντων εἰς
Εὐρώπην. Τὸ πρῶτον τούτων
ἐγκατέλιπε τὸν λιμένα τῆς Ἀλόγ-
κης (Τογκίνον) τῇ 14. Αὐγούστου
1885 μετὰ 225 ἐπιβατῶν, τὸ
πλείστον ἀσθενῶν ἢ ἐν ἀναρρώ-
σει διατελούντων στρατιωτῶν. Τῇ
ἐπομένῃ ἡμέρᾳ ἐξεργάγη ἡ χολ-
έρα. Μέχρι Σιγκαπώρης εἶχον
ἤδη ἀποθάνει 8 ἐπιβάται ἐκ χολ-
έρας καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρου-
σμάτων ὁσημέραι ἠξάνετο, οὕ-
τως ὥστε ἠναγκάσθησαν ἐπὶ τέ-
λους ν' ἀποβιβάσωσιν ὅλους τοὺς
ἐπιβάτας εἰς τὴν ξηρὰν καὶ ν'
ἀπολυμάνωσι τὸ πλοῖον. Καθ'
ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ
ἀπεβίωσαν 38 ἐπιβάται καὶ ἅμα
τῇ ἀφίξει τοῦ ἀτμοπλοίου εἰς
Σουεὺς ἐδέχθησαν αὐτοὺς νὰ ἐπιβληθῇ
αὐτῶν καθαρισμοί, ἐπειδὴ ὀλίγον
πρὸ τῆς ἀφίξεως αὐτοῦ εἶχε
συμβῆ πάλιν ἐν χολερικῷ κρούσματι.

Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἀτμοπλοίου
„Nivé“, ἐγκαταλιπόντος τὸ Τογ-
κίνον τῇ 22. Σεπτεμβρίου μετὰ
606 ἐπιβατῶν, ἐξ ὧν 30 χολε-
ριῶντες, ἐξεργάγη ἐπίσης ἡ ἐπι-
δημία κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας
τοῦ πλοῦ, καίτοι δὲ οἱ νοσοῦν-
τες μετηνέχθησαν εἰς τὴν ξηρὰν,
συνέβησαν ἐν τούτοις μέχρι τῆς
ἀφίξεώς του εἰς Σουεὺς δύο ἀκόμη
θάνατοι ἐκ χολέρας. Ἐκ τού-
των ὅλων καταφαίνεται ὅτι πρῶ-
τον καὶ κύριον εἶνε νὰ σχημα-
τισθῇ ἐν Σουεὺς αὐστηρὸν διεθνὲς
λοιμοκαθατήριον, διὰ νὰ ἐπιβίωμεν κατόπιν ὅτι ἡ Εὐρώπη θὰ ᾔηεν προ-
φυλαγμένη ἀπὸ πάσης ἐξ Ἀσίας ἐπιδημικῆς εἰσβολῆς.

Ἡ ἰταλικὴ Κυβέρνησις ἀπένευμε τῇ πρώτῃ τοῦ νέου ἔτους 300 ἀρ-
γυρὰ καὶ ἄλλα τόσα χρυσὰ παράσημα εἰς ἅπαντας ἐκείνους ὅσοι κατὰ τὴν
χολερικὴν ἐπιδημίαν τοῦ 1884 εἶχον διακριθῇ ὡς πρόθυμοι βοηθοὶ τῶν
πασχόντων. Μεταξὺ τῶν παρασημοφορηθέντων εὐρίσκονται καὶ ὁ Νικοτέ-
ρας, ὁ Σάν Δόνατο, ὁ Καβαλλόττης καὶ ὁ Ῥόκος de Zerbi.

Γνωστὸν εἶνε ὅτι κατ' αὐτὰς ἀπεφασίσθη ἐν Γαλλίᾳ ἡ πώλησις τῶν
βασιλικῶν ἀδαμάντων, ἵνα λείψῃ ἀπὸ τῆς ἐστίας τῆς δημοκρατίας καὶ τὸ
τελευταῖον τοῦτο μαρτύριον τῆς δεσποτικῆς ἐν Γαλλίᾳ ἐξουσίας. Ὁ Ῥο-
σεφόρ προτείνει ἤδη διὰ τοῦ ὄργάνου του νὰ γίνῃ „παγκόσμιον λαχεῖον“
χάριν τῶν κοσμημάτων τούτων. Ἐπεξηγεῖ δὲ ὁ „Ἀδιάλλακτος“ τὴν πρό-
τασίν του ταύτην διὰ τῶν ἑξῆς: „Τοῦ γαλλικοῦ στέμματος οἱ ἀδάμαντες

ἔχοντες ἀξίαν 20 ἑκατομμυρίων τὴν σήμερον ἤθελον πωληθῇ μόλις καὶ
μετὰ βίας ἀντὶ 4 μόνον ἑκατομμυρίων. Τὸ καλλίτερον λοιπὸν εἶνε νὰ
τοὺς ἔξοφτωθῶμεν διὰ λαχεῖου. Ἡ λοιπὴ μοναρχικὴ Εὐρώπη, ὅπου ὁ
ἀριθμὸς τῶν ὁπαδῶν τοῦ μοναρχικοῦ πολιτεύματος εἶνε ἀκόμη τεράστιος,
θὰ σπεύσῃ νὰ λάβῃ μέρος εἰς αὐτό. Πρὸ πάντων δὲ τὸ μάταιον γένος τῶν
γυναικῶν ἤθελεν ἐξ ἐφόδου ἀρπάσει τὰ γραμμάτια τοῦ λαχεῖου μὲ τὴν ἐλ-
πίδα νὰ κερδήσῃ μικρὸν κόσμημα ἢ βελόνην τινά, τὴν ὅποιαν ἔφευρεν ἡ

Μαρία Λετσίνσκη ἡ ἡ Μαρία
Ἀντουανέττα· αἱ δὲ γυναῖκες τῶν
βοναπαρτιστῶν ἤθελον ἐφορμή-
σει πρὸς ἀπόκτησιν τῶν κοσμη-
μάτων τῆς Μαρίας Λουίζης καὶ
τέλος ἀπέναντι ὅλων τούτων οἱ
δημοκρατικοὶ θὰ ἠδύνατο πάλιν,
ἀν ἤθελον, τὰ κέρδη των νὰ
πωλήσωσιν ἐπὶ τοῖς μετρητοῖς.

Τὸ θωρηκτὸν „Resistance“,
ἐν τῶν ἀρχαιοτέρων σκαφῶν τοῦ
ἀγγλικοῦ στόλου, παρασκευάζεται
κατ' αὐτὰς εἰς πείραμά τι λίαν
σπουδαῖον. Ὁ πλοίαρχος ἐν τῇ
ἀγγλικῇ ναυτικῇ Fitzgerald πε-
ριβάλλει αὐτὸ ἤδη διὰ θώρακος
ἐξ ἐλαστικοῦ κόμμιος, διόσχυρι-
ζόμενος ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν σφαι-
ρῶν ἀνοιγόμεναι εἰς τὸν τοιοῦτον
θώρακα ὅπαι κλείονται πάλιν ἄφ'
ἐαυτῶν. Περιμένομεν νὰ ἴδωμεν
τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πειράματος,
τὸ ἐποῖον ὅσον σπουδαῖον, ἄλλο
τόσον καὶ ἀλλόκοτον μᾶς φαί-
νεται.

Ἐνθυμοῦνταί τινες ἴσως
ἀκόμη τὰς κατηγορίας, ὅσαι
ἠγέρθησαν κατὰ τὸν ἐν Σουεὺν
πόλεμον ἐναντίον τῶν ἀγγλικῶν
λογγῶν. Ἐλέγετο τότε ὅτι συνε-
κρίπτοντο κατὰ τὴν αἰχμὴν, δὲν
ἐξήγγοντο κατόπιν ἐκ τῆς πληγῆς
εὐκόλως καὶ ἐπομένως ἔσυρον
μεθ' ἐαυτῶν κατὰ τὴν ἐξαγωγήν
καὶ τὰ σώματα τῶν τραυματι-
σθέντων. Πρὸ τινων ἡμερῶν
λοιπὸν ἐγένετο ἔρευνα ὑπὸ τοῦ
στρατηγείου ἐν Aldershet εἰς τὰ
συντάγματα, παρ' οἷς παρατη-
ρήθη τὸ φαινόμενον τοῦτο καὶ
εὐρέθη, ὅτι πραγματικῶς αἱ κα-
τηγορίαι ἐκείναι ἦσαν ἀληθεῖς
καὶ δίκαιαι. Πεντήκοντα λόγχοι
ἐθραύσθησαν ἀμέσως, πριακίσαι
ἀπεδείχθησαν μαλακαὶ καὶ εὐ-
λύγιστοι εἰς ἄκρον, αἱ δὲ λοιπαὶ
ἐπτακίσαι πενήκοντα ἔθεωρή-
θησαν ὡς ὅλως „ἄχρηστοι“. Τοι-
αῦτα ἐλλείψεις ἂν συνέβαινον ἐν
Ἑλλάδι θὰ παρήγαγον μέγαν
κρότον καὶ θὰ ἐκίνηον τὴν χλεύην
πολλῶν, ἀλλ' ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει

συνήθεια τὰ ἀκάθαρτα ὁσπρόρουχα νὰ πλύνωνται κατ' οἶκον, καὶ διὰ
τοῦτο ὁ θόρυβος διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ταύτην δὲν ὑπῆρξε τόσον μέγας,
ὅσον ὁ ἐσχάτως γενόμενος διὰ τινος ὀνάδας κακῆς πυρίτιδος ἀποσταλεί-
σας ἡμῖν πάλιν ἐξ Εὐρώπης.

Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία ὥρισεν εἰς τὸν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης
ἐν Ζουλουλάνδῃ εὐρόντα καὶ κρύψαντα τὸν νεκρὸν τοῦ υἱοῦ τῆς νύμφης
ἐτησίαν σύνταξιν. Καὶ καθ' ἣν ἐποχὴν εἶχε μεταφερθῇ ὁ νεκρὸς πρίγκιψ
εἰς Εὐρώπην εἶχε λάβει ὁ νύμφης οὗτος παρὰ τῆς πρώτης Αὐτοκρατορίας
ὡς δῶρον πολύτιμον ἀδαμάντινον δακτύλιον, ἀλλὰ τὸ κόσμημα τοῦτο ἠναγ-
κάσθη νὰ πωλήσῃ πρὸ ὀλίγου ἐν Βοστώνῃ, ἔνθα ἐπὶ τοῦ παρόντος διαμέ-
νει. Ἡ Αὐτοκράτειρα ἔμαθε τὸ περιστατικὸν τοῦτο καὶ διὰ ν' ἀπαλλάξῃ
αὐτὸν περισσοτέρων στερησέων ἀπεφάσισε νὰ τῷ παρέχῃ ἐτησίαν σύνταξιν.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

